

(Slot van blz. 393)

Maar bedenk vooral, dat het enige urenlang gadeslaan van een algemeen voorkomende soort vaak veel boeiender is, dan het opvangen van een glimp van een uiterst zeldzame soort, die ge maar net lang genoeg te zien krijgt, om hem te kunnen herkennen.

P.S. — De heer Buisman zag zondag 8 juli bij Bakkeveen verscheidene troepjes *kruisbekken* (in totaal wel 60 ex.). Zou er weer eens een invasie op komst zijn?

Ko Zweeres, Kastanjelaan 61, Zwannenburg (NH).

WAAR VINDEN WE DIE VOGELS?

De nazomer is de tijd van de doortrekkers. Steltlopers vooral, maar ook de „kleine zangers”. In stille zomernachten hoor je de kreetjes van *oeverlopers*, *groenpootruiters* en *wulpen* vooral, die hoog boven de verduisterde aarde hun weg naar het zuiden zoeken. En op slikken en strandjes, opspuiterreinen en baggerbergplaatsen, wadden en schorren treffen we letterlijk duizenden of zelfs tienduizenden steltlopers aan, die daar een dag of wat, vaak zelfs wel weken lang, blijven pleisteren, voor zij de reis voortzetten.

Een tijd voor fijnproevers. Want het valt vaak lang niet mee, de soorten te herkennen. Niet alleen, dat er onder de steltlopers soorten zijn, die bedrieglijk veel op elkaar lijken, maar in deze tijd van het jaar zien we ze bovendien vaak in pakjes, waarvan we een afbeelding in de meeste vogelboeken vergeefs zoeken. Alle overgangen tussen het echte bruilofspakje en het meestal veel soberder winterkleed kunnen we aantreffen. En vaak is het pas na lang wikken en wegen, soms zelfs in het geheel niet mogelijk, een vogel op naam te brengen. Zelfs jonge *kokmeeuwen* in hun eerste vliegkleed (dat ze echter inmiddels nu wel kwijt zijn), kunnen er bedrieglijk ongevoont uitzien en opeens ook uiterlijk hun verwantschap met plevieren demonstreren.

Opspuitreinen en baggerbergplaatsen vinden we vooral om en bij grote steden. Ge treft er, behalve steltlopers en plevieren, ook allerlei eenden aan, die ook al aan de rui zijn en daardoor extra moeilijkheden veroorzaken. Wadden en schorren moeten we natuurlijk aan de zee kant zoeken. In het waddengebied, maar ook langs de Zuidhollandse en Zeeuwse eilanden zijn overal plekjes, waar dit nazomervogelfestijn zich afspeelt. Het voormalige eiland Wieringen heeft langs de noordkant vermaarde terreintjes als de Normert en ook het buitendijkse gebiedje bij de haven van Den Oever, waar het nu goed vogelen is. En zelfs langs de strandjes van de voormalige Zuiderzee lopen allerlei verrassingen als het ware op ons te wachten. Ga maar eens bij de Ketelmond kijken, of bij het vermaarde Hoophuizen (en vergeet dan ook de strandjes aan de westelijke oever van het Veluwemeer niet). Ook de Eemmond is vermaard en in de omgeving van Huizen is eveneens van allerlei te beleven.

In het noordoosten des lands zijn er voorts nog terreintjes bij aardappelmeelfabrieken, waarvan sommige vermaard zijn om hun vogelrijkdom.

Inmiddels is ook de vroege trek van de zangvogels, waarover Thijssen zo verrukkelijk heeft geschreven in zijn „Vogeljaar”, in volle gang. Minder imposant misschien, dan de oktobertrek, maar van een heel aparte bekoring. Deze trek beperkt zich niet tot de vroege ochtenduren, maar gaat eigenlijk de hele dag door. Op de waddeneilanden kunnen we er veel van zien, maar ook op de Beer, en niet te vergeten de Punt, op Goeree. Een groot deel van deze vroege trekkers is al gepasseerd, maar wie zich haast, kan toch nog veel genieten. Op de Beer en de Punt kunt ge het gadeslaan van deze kleine zangvogels bovendien afwisselen met een kijkje naar steltlopers op nabijge slikken. Overigens is nu langs de hele kust, vooral in de zereep, d.i. de buitenste duinenrij, deze vroege trek te observeren. Wie goed oplet, kan zelfs in bosjes en heggen in het vlakke polderland allerlei doortrekkertjes aantreffen. Het struikgewas, dat aan de voet van de Knardijk opgroeit, kan er vol mee zitten. En daar treffen we dan in en langs de laatste plassen, die nog niet zijn dichtgegroeid, bovendien ook weer allerlei steltlopers en eenden aan. Bedenk overigens, dat het in het algemeen om passanten gaat, die soms wel weken blijven rondhangen, doch een andermaal na korte tijd alweer verder trekken. Daardoor kan het gebeuren, dat ge op een plekje, waar ge gisteren ogen en oren tekort kwam, vandaag vrijwel niets zult aantreffen. Maar juist die wisselende kansen geven aan deze tijd een extra bekoring, terwijl ge bovendien in deze tijd van het jaar de meeste kans hebt, iets heel bijzonders te zien. Hang dat dan liever niet aan de grote klok. Te veel belangstelling is nooit gewenst. Maar waarschuw wel, als er werkelijk iets bijzonders te zien is, een of meer ervaren vogelaars, die de waarneming kunnen bevestigen. Maak bovendien *ter plaatse* zo uitvoerig mogelijke aantekeningen, niet alleen omtrent het *uiterlijk*, maar ook over het *gedrag*, bij voorkeur zonder vooraf een vogelgids te raadplegen. Bedenk dat juist een detail in het uiterlijk, dat niet in uw vogelboekje vermeld staat, de waarneming extra betrouwbaar kan maken.

(Slot op blz. 392)